

деливата тенджера. А той имъ разправи, че и гражданкитѣ обичали да си готвятъ боба и варивото въ селски гърнета, та затова тази горделива тенджера много да не се надува.

На другия день стрина Дина турна да свари бобъ въ новата тенджера. Гърнетата и паницитѣ гледаха отъ полицата, слушаха какъ клокочи бобътъ на силния огънь и сърдцата имъ тжжно се свиваха.

— Свърши се съ насъ, — въздишаха тѣ, — нѣма да ни погледнатъ вече.

Сложиха да обѣдватъ. Засърбаха децата отъ боба, сръбна и стрина Дина, опита го и Петъръ.

— Мамо, днесъ боба не ти е вкусенъ, — каза той.

— И менъ не ми харесва, — отвърна стрина Дина. Варихъ го въ новата тенджера. Не я бива нея за нашитѣ ястия. Нашитѣ гърнета сж си много добри.

Гърнетата се засмѣха, мишкитеъ зацвъртѣха въ дупката си отъ радостъ.

Вечеръта Гризанъ и Гризанка весели рипнаха на полицата и се завъртѣха около синята тенджера.

— У, не се доближавайте до мене, мръсни, селски мишки, ще ме изцапате!

— Седнала да се присмива

на другитѣ! Тебъ за нищо не те бива. Единъ бобъ не можешъ вкусенъ да сваришъ.

— Хи-хи-хи, — засмѣха се гърнетата, паницитѣ и мишкитеъ, и всички затропаха весело на полицата.

— Всички сте прости, като вашия бобъ! — извика сърдито синята тенджера.

Гризанъ викна:

— Прости ли? Хайде, Гризанке, каквото сме намислили!

Дветѣ мишки се завъртѣха около тенджерата, започнаха да я тикатъ къмъ края на полицата.

— Я се махайте отъ тука! Азъ не желая да ви гледамъ, а вие сте седнали да си играете съ мене!

Мишкитеъ нищо не отвърнаха. Изведнажъ се засилиха и я бутнаха. Тенджерата падна на пода, завъртѣ се нѣколко пжти и спрѣ всрѣдъ стаята.

Стрина Дина и децата се изплашиха. Втурнаха се да видятъ какво е станало. Чудиха се, чудиха се и не можаха да разбератъ какъ е паднала тенджерата отъ горе.

На другата сутринъ стрина Дина закова единъ голѣмъ гвоздей на срещната стена и закачи тамъ новата тенджера.

— Нека стои тука, — рече тя. — Мѣстото ѝ не е при гърнетата.